

Om Ane Nielsen f. Jungersen.

Vi havde en rigtig mormoder. Jeg erindrer ganske tydeligt min dejlige mormoder, selvfølgelig som en ældre dame. Lidt fyldig med sin lange, højhalsede kjole og altid lange ærmer, runde, glatte kinder, milde øjne og det sorte hår, som aldrig blev gråt, skilt i midten og samlet i en knude i nakken. En frisure, som hun havde bibeholdt hele sit liv. Et bevis på at mormoder absolut ikke fulgte modens bud, men havde sin egen altid gode smag og fulgte den.

Jeg forbinder altid mormoder med bydelen Frederiksbjerg i Århus, hvor hun og morfader boede, da jeg blev født i 1918. Først i Frederiksallé, den brede trafikåre med udfaldsvejen sydpå gennem Viby. Her lå nær banelinjen deres have, som de havde megen glæde af i adskillige år, og vi børn havde dér et dejligt fristed.

Hjemmet i Frederiksallé var en stor, hyggelig hjørnelejlighed, hvor vi børn altid blev kærligt modtaget, og hvor vi fik lov at tumle os og lege spændende lege, som f.eks. at gemme sig i et af mormoders store og rummelige skabe, så morfader, der kom hjem fra sit arbejde på DSB's centralværksted, ikke kunne finde os. Men stor var morfaders overraskelse altid, når man omsider dukkede op.

Få mennesker har jeg kendt med et så mildt og kærligt sind som mormoders. Med bred favn tog hun mod alle vi børnebørn og fordelte sol og vind lige, når vi blev uenige og sommetider gjorde det temmelig broget for hende at holde styr på os. Jeg var den ældste af flokken, men den indbyrdes aldersforskel var ubetydelig, så mormoder samlede os mange gange og læste eller fortalte historier for os. Allerhelst ville vi høre om, hvordan vor moder og hendes søskende havde opført sig, da de var små. Ad disse eksempler lærte vi meget; vi søgte i hvert fald at leve op til dem.

Senere flyttede mormoder og morfader til den trafikalt mere fredelige Steinmannsgade. Der var så godt at lege på fortovet, hvor solen næsten altid skinnede. - Så kom en tung tid for mormoder. Morfader blev alvorligt syg og kræfterne svandt. Vi kunne se det for hvert besøg, men mormoder passede og plejede ham til det sidste. Nu var mormoder alene, men hun bevarede heldigvis sit nære forhold til livet og omverdenen, sin omsorg for familien og de mange venner og bekendte, der boede i kvarteret, og sidst, men ikke mindst, sin store gudsfrygt og faste tro på et gensyn med vor kære morfader.

Karna Henning Nielsen, f. Thorsen.